

УГОДА

про міжнародні автомобільні перевезення між Урядом України та Урядом Республіки Туреччина

ДАТА ПІДПИСАННЯ: 30.05.94 р.

ДАТА НАБРАННЯ ЧИННОСТІ: 27.01.95 р.

Уряд України та Уряд Республіки Туреччина, надалі - Договірні Сторони,

ПРАГНУЧИ сприяти розвитку автомобільних перевезень пасажирів і вантажів між двома країнами, а також транзиту через їх території,

УКЛАЛИ цю Угоду, в якій прийшли до згоди щодо таких питань.

Стаття 1

Положення цієї Угоди стосуються міжнародних перевезень пасажирів і вантажів з території або на територію однієї з Договірних Сторін або транзитом через територію іншої Договірної Сторони транспортними засобами, які зареєстровані на території першої Договірної Сторони.

Стаття 2

Визначення термінів

Відповідно до цієї Угоди будуть використовуватися такі терміни:

- термін "перевізник" означає будь-яку фізичну або юридичну особу, яка має право на перевезення пасажирів і вантажів згідно з законодавством і порядком, що діють на територіях країн Договірних Сторін;

- термін "транспортний засіб" означає:

а) будь-який автотранспортний засіб з механічним приводом, який за своєю конструкцією придатний для перевезення більше восьми пасажирів, не враховуючи водія, або для перевезення вантажів чи для буксировки таких транспортних засобів;

б) сполучення із транспортного засобу, визначеного вище у пункті "а", та причепа або напівпричепа, з'єданого з ним, і призначеного для перевезення пасажирів і вантажів;

- термін "дозвіл" означає дозвіл, який видається на транспортний засіб, що зареєстрований в одній із Договірних Сторін, іншою Договірною Стороною для в'їзду, виїзду чи проїзду через територію останньої, а також інші дозволи, які передбачені цією Угодою;

- термін "квота" означає кількість дозволів, які видаються щорічно компетентними органами Договірних Сторін;

- термін "регулярне автобусне сполучення" означає перевезення пасажирів між територіями двох Договірних Сторін згідно з визначеним маршрутом відповідно до затверджених графіків і тарифів;

- термін "регулярне транзитне автобусне сполучення" означає регулярне автобусне сполучення, що починається на території однієї з Договірних Сторін і перетинає територію іншої Договірної Сторони без посадки або висадки пасажирів та закінчується на території третьої сторони;

- термін "човникове сполучення" означає організоване міжнародне перевезення попередньо угрупованих згідно з терміном перебування пасажирів з одного й того ж місця відправлення у одне й те саме місце прибуття і їх повернення до місця відправлення після закінчення попередньо визначеного періоду (усі пасажирів, що подорожують у складі групи, повинні повертатися тією ж групою, при цьому перша зворотна поїздка з місця призначення і остання поїздка до місця призначення виконуються без пасажирів);

- термін "перевезення із зачиненими дверима (туристичне перевезення)" означає міжнародні перевезення однієї й тієї ж групи пасажирів на одному й тому ж транспортному засобі за маршрутом, що починається з пункту на території тієї ж сторони без посадки або висадки пасажирів;

- термін "транзитні перевезення" означає перевезення пасажирів і вантажів через територію однієї з Договірних Сторін між пунктами відправлення і призначення, які знаходяться на території цієї Договірної Сторони.

Перевезення пасажирів

Стаття 3

Перевізник однієї з Договірних Сторін може здійснювати регулярні перевезення або регулярні транзитні перевезення через територію іншої Договірної Сторони після попереднього одержання річного дозволу від компетентного органу іншої Договірної Сторони.

Стаття 4

Пропозиції про організацію регулярного автобусного сполучення між обома країнами попередньо передаються один одному компетентними органами Договірних Сторін. Ці пропозиції повинні містити дані відносно:

- найменування перевізника (фірми);

- маршруту слідування;

- розкладу руху;

- тарифів;

- пунктів зупинок, на яких перевізник буде здійснювати посадку та висадку пасажирів, а також дані відносно початку і наміченого періоду перевезень.

Стаття 5

Для здійснення нерегулярних автобусних перевезень між обома країнами або транзитом через їх територію, за винятком автобусного сполучення, зазначеного в статті 6 цієї Угоди,

необхідний дозвіл, який видається компетентними органами Договірних Сторін. Кількість дозволів, що видаються, визначаються Змішаною Комісією.

Стаття 6

Дозволи не потрібні для перевезення пасажирів в країни реєстрації транспортного засобу при перевезеннях із зачиненими дверима (туристичному транспортному сполученні та при човниковому сполученні).

Перевезення вантажів

Стаття 7

Перевезення вантажів між обома країнами або транзитом через їх території до третіх країн, за винятком випадків, які зазначені у статті 8 цієї Угоди, виконуються транспортними засобами на підставі дозволів, що видаються у межах квоти, визначеної компетентними органами Договірних Сторін.

Стаття 8

1. Непотрібні дозволи на виконання перевезень між обома країнами і транзитом через території Договірних Сторін у випадках:

- а) перевезення тіл померлих (в тому числі, у транспортних засобах, що призначені для цього);
- б) перевезення предметів театральних декорацій;
- в) перевезення товарів, обладнання і тварин, які необхідні для музичних вистав, кіно, цирку, фольклорних вистав, спортивних змагань, запису телевізійних та радіопрограм;
- г) перевезення предметів мистецтва на виставки;
- д) перевезення тварин, які використовуються для покращання породи і не призначені для забиття;
- ж) перевезення пошкоджених або несправних транспортних засобів;
- з) перевезення пошти;
- і) разові перевезення вантажів у аеропорти і з аеропортів унаслідок зміни маршрутів польотів;
- к) перевезення матеріалів для надання допомоги у випадках природних катаклізмів;
- л) перевезення експонатів, обладнання і матеріалів для виставок та ярмарків;
- м) у інших випадках, які погодить Змішана Комісія.

2. Дозвіл не потрібний для перевезення транспортних засобів, які прямують для надання технічної допомоги.

3. Винятки, про які йде мова у підпунктах "б", "в", "г", "л" пункту 1, дійсні тільки у тих випадках, коли вантаж має бути повернений в країну реєстрації транспортного засобу, або у випадку, коли вантаж прямує транзитом на територію третьої країни.

4. Список вантажів, перевезення яких не потребує дозволу, може бути збільшений Змішаною Комісією утвореною відповідно до статті 25 цієї Угоди.

Стаття 9

Дозволи дійсні протягом одного року. Дозволи на наступний рік будуть видаватися у листопаді кожного року. Можливий обмін деякою взаємопогодженою кількістю дозволів, яка необхідна додатково для задоволення потреб Договірних Сторін.

Дозвіл дійсний на одну поїздку туди/звідти і/або через території Договірних Сторін.

Дозвіл дійсний також для одного транспортного засобу і тільки для того перевізника, якому він був виданий, і не підлягає передачі іншим особам.

Стаття 10

1. Перевезення зброї, набоїв та військового спорядження, а також вибухових речовин між Договірними Сторонами або транзитом через територію однієї з Договірних Сторін може бути здійснене тільки після отримання на це спеціального дозволу.

2. Перевезення негабаритних та великовагових вантажів, а також небезпечних вантажів повинні здійснюватися згідно з національним законодавством Договірних Сторін, за умови, що на таке перевезення було видано спеціальний дозвіл компетентного органу Договірної Сторони, через територію якої буде здійснюватися перевезення.

3. Перевезення вантажів, які заборонені для ввезення з метою захисту здоров'я людей, тварин і рослин, не може здійснюватися між Договірними Сторонами, і транзитом через територію Договірних Сторін.

Загальні положення

Стаття 11

Договірні Сторони повинні вживати заходів, які вони будуть вважати необхідними, для полегшення, спрощення та прискорення в максимально можливій мірі митних та інших формальностей, пов'язаних з перевезенням пасажирів і вантажів.

Стаття 12

Кожна з Договірних Сторін не буде накладати будь-які імпорتنі або експортні податки та збори (включаючи митні збори) на транспортні засоби іншої Договірної Сторони, які виконують транзитні перевезення через її територію, за винятком:

а) зборів за користування дорожньою інфраструктурою (мити за користування дорогами і мостами);

б) зборів, що передбачені для покриття витрат, пов'язаних з підтримкою, захистом і управлінням дорогами і транспортом;

в) оплати на недискримінаційній основі для покриття різниці між національною та міжнародною ціною палива;

г) зборів у випадках, коли вага, габарити або вантаж транспортних засобів перевищують нормативи, встановлені національним законодавством Договірних Сторін.

Перевезення на підставі дозволів транзитом через території Договірних Сторін можуть бути звільнені на взаємній основі від зборів, які передбачені у пункті "б" цієї статті.

Стаття 13

Міжнародні перевезення вантажів у відповідності до цієї Угоди мають відповідати вимогам конвенцій про міжнародні перевезення вантажів, корнетам TIR і/або національним законам та правилам.

Транспортний засіб, який здійснює перевезення вантажів по дорогах, повинен мати необхідні міжнародні документи ("корнет-депасаж"), а також інші документи, які необхідні згідно з національними законами та правилами.

Стаття 14

Паливо, яке знаходиться у стандартних ємностях транспортних засобів, звільняється від обкладання митними зборами та іншими зборами і податками. Стандартною ємністю вважається ємність, яка передбачена заводом - виготовлювачем транспортного засобу.

Стаття 15

Запасні частини, які були замінені, мають бути або вивезені, або знищені під наглядом митних органів або передані зазначеним органам.

Імпорт запасних частин регулюється національним законодавством.

Стаття 16

Транспортні засоби, що зареєстровані на території однієї з Договірних Сторін, не можуть виконувати перевезення пасажирів і вантажів між будь-якими двома пунктами на території другої Договірної Сторони.

Перевезення вантажів і пасажирів з території однієї з Договірної Сторони до третіх країн можуть виконуватися перевізниками однієї з Договірних Сторін за умови одержання спеціального дозволу на це від компетентних органів другої Договірної Сторони.

Стаття 17

Незавантажений транспортний засіб, який зареєстрований на території однієї з Договірних Сторін, не повинен в'їжджати на територію іншої Договірної Сторони для прийняття пасажирів або вантажів і перевезення в свою країну або третю країну, якщо не отримано дозвіл на виконання таких перевезень.

Стаття 18

Кожна Договірна Сторона відповідно до положень цієї Угоди повинна визнавати право транзиту по відношенню до пасажирів, їхнього особистого багажу, комерційних вантажів і транспортних засобів іншої Договірної Сторони відповідно до маршрутів, визначених компетентними органами кожної з Договірних Сторін.

Стаття 19

У разі порушення транспортними засобами і водіями однієї із Договірних Сторін правил дорожнього руху і транспортування під час знаходження на території іншої Договірної Сторони, компетентні органи останньої повинні проінформувати про це компетентні органи іншої Договірної Сторони.

Компетентні органи останньої Договірної Сторони повинні інформувати компетентні органи першої Договірної Сторони про заходи, яких було вжито у зв'язку з порушеннями, зазначеними в першому абзаці цієї статті.

Стаття 20

Відповідно до свого національного законодавства кожна Договірна Сторона повинна гарантувати право перевізникам іншої Договірної Сторони відкривати представництва і/або агентства на своїй території в місцях, що взаємопогоджені Договірними Сторонами.

Стаття 21

Транспортний засіб, який використовується при міжнародних перевезеннях пасажирів, багажу і/або вантажу транзитом через територію Договірних Сторін, повинен бути застрахований (страхування цивільної відповідальності) згідно із законами і правилами, що діють в кожній з Договірних Сторін.

По відношенню до пасажирів, багажу і/або вантажу повинен застосовуватися будь-який вид страхування від їх пошкодження під час транспортування згідно з діючими законами і правилами тієї Договірної Сторони, у якій зареєстрований транспортний засіб.

Стаття 22

Розрахунки між Договірними Сторонами за транспортні і транзитні операції повинні здійснюватися у конвертованій валюті, яка приймається уповноваженими банками Договірних Сторін згідно з валютними законами, правилами і положеннями, що діють в країнах Договірних Сторін.

Стаття 23

При нещасних випадках, поломках або випадках порушення національного законодавства компетентні органи тієї Договірної Сторони, на території якої мав місце цей інцидент, повинні представляти іншій Договірній Стороні звіт про результати розслідування, а також іншу необхідну інформацію.

Стаття 24

Перевізники і водії транспортних засобів, які зареєстровані в одній з Договірних Сторін, повинні додержуватися вимог правил дорожнього руху, що діють на території іншої Договірної Сторони.

Усі інші питання, що відносяться до перевезень і не урегульовані цією Угодою, вирішуються відповідно до законів, положень і правил Договірних Сторін.

Стаття 25

Компетентні органи Договірних Сторін формують Змішану Комісію. Змішана Комісія уповноважена вирішувати такі питання:

- а) контроль додержання положень цієї Угоди;
- б) визначення форми, часу і способів обміну дозволами;
- в) вивчення і внесення пропозицій по вирішенню можливих проблем, які не вирішуються безпосередньо компетентними органами, визначеними статтею 26 цієї Угоди;
- г) розгляд інших питань, що підпадають під дію цієї Угоди, і внесення рекомендацій по їх вирішенню;
- д) розгляд, за взаємним погодженням, будь-яких інших питань, що відносяться до перевезень.

Змішана Комісія повинна збиратися у разі необхідності на запит однієї з сторін почергово в Україні і Турецькій Республіці.

Змішана Комісія може рекомендувати внести зміни в будь-яку статтю цієї Угоди і представити рекомендації на схвалення компетентних органів.

Стаття 26

Компетентними органами, які відповідають за виконання положень цієї Угоди, є:

- а) в Україні - Департамент автомобільного транспорту Міністерства транспорту України;
- б) в Турецькій Республіці - Головне управління автомобільного транспорту Міністерства транспорту Турецької Республіки.

Стаття 27

Кожна з Договірних Сторін повідомить іншу по дипломатичних каналах про виконання процедур, які необхідні для набуття чинності цією Угодою згідно із законодавством Договірних Сторін.

Ця Угода набуває чинності з моменту отримання дипломатичних нот обома Договірними Сторонами і діє протягом одного року.

Дія цієї Угоди автоматично продовжується на наступний рік, якщо жодна з Договірних Сторін не повідомить письмово про своє бажання припинити її дію, що має бути зроблено не пізніше ніж за три місяці до завершення строку дії цієї Угоди.

ВЧИНЕНО в м. Києві 30 травня 1994 року в двох примірниках, кожний українською, турецькою та англійською мовами, при цьому всі тексти мають однакову силу. В разі будь-яких розбіжностей в текстах Угоди за основу береться текст англійською мовою.